

Det vilde vist være overordentligt heldigt, om der kunde komme en Udtalelse fra det ærede Medlem, som kunde bekræfte, at man ikke forlangte nogen Theori fra vor Side.

Buff: Det var en Afbrudelse, som det ærede Medlem kom med, da jeg sidst havde Ordet, som giver mig Anledning til at gjøre et Par Bemærkninger. Jeg ønsker at sige fast, at det er en god Begyndelse, for saa vidt de Herrer ere saa ivrige for at fralægge sig, at de paa nogen Maade ville anerkjende, at det var det radikale eller ultra Høire, der havde vundet ved de sidste Valg. Hvis de altsaa fralægge sig Førerisabet af den bekiendte Hødding for den Side af Høire, saa kan det for saa vidt være en Nydelse at høre det, men om det vil føre til noget Resultat, veed jeg ikke. Naar imidlertid det ærede Medlem for at bevise dette sagde, at Høires Kandidater ikke paa Møderne havde udtalt sig saaledes, at man var berettiget til at komme med en saadan Udtalelse, saa siger jeg dertil: Høire har i Almindelighed luffet sig inde, og Kandidaterne i samme Kreds ere slet ikke komne til at tale med hverandre. Saaledes er det gaaet i flere Kredse, saaledes er det gaaet i min Kreds, og saaledes har det gjennemgaaende været Tilfældet i Hovedstaden, hvor denne Fremgangsmaade under Valgbewægelsen særlig har tilbraget sig Opmærksomhed. Det kan altsaa ikke nytte at beråbe sig paa Høirekandidaternes Udtalelser. Thi enten det var af den ene eller den anden Grund, er det gaaet saaledes, at den Maade, hvorpaa Valgbewægelsen pleier at gaa for sig, ikke er fulgt denne Gang i alt Fald i de allerfleste Kredse. (Hø!ch: Paa Valgdagen!) Ja, paa Valgdagen kunde de ikke godt undgaa det, thi havde de ogsaa da kunnet det, er jeg ganske sikker paa, at de havde gjort det. Jeg vil imidlertid rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem, som lød til at være en Forsoningens og Fredens Apostel, for hyderligere at komme til at forstaa, hvad det egentlig er, det ærede Medlem vil sige i Retning af Forstaaelse. Han sagde, at Forholdet var det — og det ærede Medlem fra Lyngby (Rosen) tilraabte ham: Hør, da han sagde det — at vi fra vor Side maatte erkjende de faktisk bestaaende Tilstande. Er Meningen dermed den, at vi skal finde os i, at f. Ex. en Minister — hvad der jo er Kækker af Exempler paa i den allerunderdanigste Forestilling, som jeg dog ikke skal komme nærmere ind paa — imod Folkethingets og Oppositionens positive Nei, gaar hen, gjør en Bestilling og giver Penge ud dertil og saa siger til Oppositionen: Uagtet I have sagt Nei, have vi desuagtet begyndt derpaa,

og nu er det Eders Pligt at fuldende det og give Fordringen om Pengene dertil. Eders Stemme — er det det, som det ærede Medlem mener, naar han siger, at vi skulle respektere de faktiske Tilstande, saa svarer jeg dertil: Saa begriber jeg ikke, hvor vor Ret er. Hvis dette skal føres ud i Praxis, saa kunne vi gjerne spille fri Forfatning her i Danmark, men det er ogsaa kun et Spil, og jeg siger i Holighedens og Besindighedens Navn, at dersom man forer denne Theori ud i Praxis mod vor Billie, saa have vi fra vor Side ikke Noget at tage, og hvor moderate vi end kunne være, kunne vi Sikkert tabe ved at lade være med at gaa ind paa noget Saadant, thi hvad have vi saa tilbage? Derfor spørger jeg det ærede Medlem: Er det det, han mener med, at vi skulle respektere de faktiske Tilstande, at vi skulle trække Gendarmerne i Sort i Stedet for i Vyseblaat? Det ville vi jo dog ikke have stor Fornøielse af! Vi kunne slet ikke erkjende, at Gendarmerne gjøre den mindste Smule Rytte. Saa snart de vise sig, bliver der strax Spektakel, det har man jo set haade ved Brønderslev og i Ribe. Det er ikke alene fra et politisk, men ogsaa fra et reelt Standpunkt, at vi maa erkjende, at der ikke er den allermindste Smule Brug for disse Folk, det har jeg set haade i Amtsrædet og andre Steder, hvor jeg har haft med Politioordningen at gjøre, og hvad enten man trækker dem i Sort, Vyseblaat eller Rødt, er jo en ligegyldig Sag; det forekommer mig ikke, at det kan være det, som det ærede Medlem gaar ud fra som en passende Overenskomst. Jeg hørte nok en Anthudning af, om vi vilde gaa ind paa sorte Klæder, men den Slags Tilbud kan jeg ikke anse for alvorligt mente. Derfor er det, jeg retter det Spørgsmaal til det ærede Medlem: Hvad er det, han vil?

Bagner: Vi unge Medlemmer have jo at lære, og vi maa saa se at lære, hvad vi kan, og først og fremmest skal man jo lære af sine Modstandere. Jeg vil gjerne have lært Noget i Dag, men det har knebet noget for mig. Det ærede Medlem fra Ribe (Buff) fortalte jo, at det forholdt sig ingenlunde, som man havde sagt, at der blev øvet noget som helst Valgtryk. Nei, Gud bevares! Det hele var kun det, at man alene købte af sine Venner. Det er ikke for mig noget Nyt, jeg hørte det Samme for 15 Aar siden. Jeg fandt nemlig en Gang i Forundring over en Mand, der fortalte, at han fulgte det samme Princip i sin Sparekasse. Jeg spurgte ham, om han da ikke laante Penge til Enhver som helst, og hertil svarede han: Nei, kun til vore Venner. Forholdet er